

- 2) Om en varumärkesinnehavare försett koldioxidflaskor med sitt varumärke när dessa släpps ut på marknaden och varumärket har anbringats både på flaskans etikett och ingraverats i flaskhalsen, ska då de ovannämnda Bristol-Myers Squibb-kriterierna, och särskilt det så kallade villkoret avseende nödvändighet, även tillämpas i en situation där en tredje man återfyller flaskorna med koldioxid i syfte att saluföra dem, avlägsnar originaletiketten och ersätter denna med en etikett som är försedd med nämnde tredje mans varumärke, samtidigt som varumärket för den som släppt ut flaskan på marknaden fortfarande är synligt på graveringen på flaskhalsen?
- 3) Är det möjligt att i den situation som beskrivs ovan anse att avlägsnandet och ersättandet av den etikett som är försedd med varumärket äventyrar varumärkets grundläggande funktion som är att garantera flaskans ursprung, eller har det betydelse för huruvida villkoret för ompaketering och ommärkning är tillämpliga att
- omsättningskretsen ska anses ha fått intrycket att etiketten endast hänvisar till koldioxidens ursprung (och således till den som fyllt på flaskan), eller
  - omsättningskretsen ska anses ha fått intrycket att etiketten åtminstone delvis även hänvisar till flaskans ursprung?
- 4) I den mån som avlägsnandet och ersättandet av koldioxidflaskornas etikett ska bedömas utifrån villkoret avseende nödvändighet, kan den omständigheten att de etiketter som varumärkesinnehavaren anbringat på de flaskor som släppts ut på marknaden oavsiktligt skadats eller lossnat, eller den omständigheten att etiketterna har avlägsnats och ersatts av en person som tidigare fyllt på flaskorna, anses vara en sådan omständighet som gör att det ska anses vara nödvändigt att regelmässigt ersätta etiketterna med en etikett från den person som fyllt på flaskorna för att kunna släppa ut de återfyllda flaskorna på marknaden?

(¹) Domstolens dom av den 11 juli 1996 (förenade målen C-427/93, C-429/93 och C-436/93, Bristol-Myers Squibb m. fl., EU:C:1996:282).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzgericht (Österrike) den 30 mars 2021 –
DN mot Finanzamt Österreich**

(Mål C-199/21)

(2021/C 242/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: DN

Motpart: Finanzamt Österreich

Tolkningsfrågor

Fråga 1, som uppkommer tillsammans med fråga 2:

Ska uttrycket "den medlemsstat som är behörig beträffande deras pensioner" i artikel 67 andra meningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 (¹) av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1, och rättelse i EUT L 200, 2004, s. 1), i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 (²) av den 22 maj 2012 (EUT L 149, 2012, s. 4), (nedan kallad förordning nr 883/2004), tolkas så, att den medlemsstat som avses är den som tidigare var behörig vad gäller familjeförmåner i egenskap av anställningsstat och som numera har en skyldighet att betala den pension som grundas på det tidigare utövandet av rätten till fri rörlighet för arbetstagare inom dess territorium?

Fråga 2:

Ska uttrycket "[r]ättigheter som förvärvats på grund av uttag av pension" i artikel 68.1 b ii i förordning nr 883/2004 tolkas så, att en rätt till familjeförmåner endast kan anses uppkomma genom uttag av pension om det, för det första, som villkor för en rätt till familjeförmåner föreskrivs ett uttag av pension i unionsrättsliga ELLER nationella bestämmelser och, för det andra, att detta villkor dessutom är uppfyllt i sak, vilket innebär att "enbart ett uttag av pension i sig" inte omfattas av artikel 68.1 b ii i förordning nr 883/2004 och den berörda medlemsstaten i unionsrättsligt hänseende inte kan anses utgöra "pensionsstaten"?

Fråga 3 som uppkommer alternativt till frågorna 1 och 2 om det för tolkningen av begreppet pensionsstat i sig enbart är tillräckligt med ett uttag av pension:

Vid uttag av sådan ålderspension på vilken förordningarna om migrerande arbetstagare är tillämpliga, samt perioden dessförinnan, till följd av anställning i en medlemsstat under en period när antingen endast bosättningsstaten eller ingen av de båda staterna ännu var medlemmar i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska uttrycket ”i förekommande fall utges i form av ett tilläggsbelopp för den del som överstiger detta belopp” i artikel 68.2 andra meningen *in fine* i förordning nr 883/2004 mot bakgrund av EU-domstolens dom av den 12 juni 1980 i mål 733/79, Laterza, tolkas så, att familjeförmåner i största möjliga utsträckning garanteras enligt unionsrätten även vid uttag av pension?

Fråga 4:

Ska artikel 60.1 tredje meningen i förordning nr 987/2009⁽³⁾ tolkas så, att den utgör hinder mot en sådan bestämmelse som 2 § stycke 5 Familienlastenausgleichsgesetz 1967, enligt vilken rätten till barnbidrag och skattelättnader vid skilsmässa tillkommer den förälder vars hushåll det myndiga och studerande barnet tillhör, när denna förälder varken har ingett någon ansökan i bosättningsstaten eller i pensionsstaten, vilket innebär att den andra föräldern, som är pensionär och bosatt i Österrike och i praktiken uteslutande betalar underhåll för barnet, kan grunda sitt anspråk på barnbidrag och skattelättnader direkt på artikel 60.1 tredje meningen i förordning nr 987/2009 gentemot de institutioner i den medlemsstat vars lagstiftning främst ska tillämpas?

Fråga 5, som uppkommer tillsammans med fråga 4:

Ska artikel 60.1 tredje meningen i förordning nr 987/2009 tolkas så, att det för att motivera unionsarbetstagarens partsställning i det nationella förfarandet om familjeförmåner även krävs att vederbörande står för försörjningen i den mening som avses i artikel 1 i punkt 3 i förordning nr 883/2004?

Fråga 6:

Ska bestämmelserna om dialogförfarandet enligt artikel 60 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 2009, s. 1) (nedan kallad förordning nr 987/2009) tolkas så, att institutionerna i de deltagande medlemsstaterna inte enbart ska genomföra ett sådant förfarande vid ett beviljande av familjeförmåner, utan även vid återkrav av familjeförmåner?

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (EUT L 149, 2012, s. 4).
- (³) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 2009, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Veliko (Bulgarien) den 6 april 2021 – ”AGRO – EKO 2013” EOOD mot Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond ”Zemedelie”

(Mål C-217/21)

(2021/C 242/13)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i det nationella målet

Klagande: ”AGRO – EKO 2013” EOOD

Motpart: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond ”Zemedelie”